

en heel Mtil eller derover imellem de forskjellige Medlemmer. Det er altsaa forbundet med Uleilighed og Tidsspilde for Medlemmerne at komme tilstede til et saadant Møde, og dernæst er det ogsaa forbundet med Udgifter for Communen; thi der skal jo leies et Locale til at afholde Mødet i. Jeg kan altsaa ikke indsee Andet, end at man, hvis Ændringsforslaget ikke vedtages, langt mere vil behyrde Sogneraadene, end det ærede Udvalg og den høitærede Justitsminister synes at have taget Hensyn til. Jeg har nu ingenlunde været med til at stille vort Forslag, fordi jeg vil hævde en vis Ret for Sogneraadene til at have med denne Sag at bestille, men jeg kan paa den anden Side heller ikke indrømme, at den høitærede Justitsminister har Ret i, at vort Forslag ikke kan vedtages, fordi det ikke er en communal Sag, men en Statsfag. Vi have nemlig tidligere Love, som gaae i den samme Retning, saaledes Brandpolitiloven, der vel angaaer en Statsfag, men hvorefter dog Sogneraadene skulle foreslaae Inddelingen af Kredse og, naar der skal udnævnes nye Medlemmer, bringe saadanne i Forslag; det er altsaa ikke noget saa ganske Nyt, hvad vi have tilladt os at foreslaae. — Hvad endelig angaaer Betalingen, kan jeg ikke komme bort fra den Tanke, at vi gjøre Uret imod den lavere stillede Befolkningen, ikke alene paa Landet, men ogsaa i Byerne, ved at sige, at de skulle betale 4 Mk. for et Eighyn. Det Forslag, Udvalget har stillet, kommer imidlertid — hvad jeg beklager ligesom det ærede Medlem (Bønsøkke), der har motiveret vort Forslag — først til Afstemning, og sølgelig er der vel ikke Andet for os at gjøre end at stemme for dette Forslag, men derved hjælpe vi virkelig ikke dem i Byerne, der maae betale, og naturligviis heller ikke Folk i de Egne paa Landet, der ere saa heldige at have en Læge. Vi maae ikke glemme, at den Omfreds, som en saadan Læge skal synge, er saa lille, at det kan være tvivlsomt, om der er noget Tilfælde, hvori det vil omfatte et heelt Sogn. Naar det er blevet sagt, at denne Betaling for Eighynet ikke kunde nedlægges af Hensyn til den Byrde, som vi paalagde Lægerne, kan dette vel have nogen Grund for sig, men det forekommer mig, at

vi vare langt bedre stillede ved at beholde den Ordning af Forholdene, vi nu have; thi jeg kan ikke indsee, at en Læge, der boer paa Landet og har Borgerret i den vedkommende Commune, kan undslaae sig ved at modtage Valg som Eighynsmand. Vi maae heller ikke glemme, at saaledes som Forholdene nu ere, kan Eighynsmanden ikke slippe med 3 Ar; han kan idetmindste ikke slippe paa anden Maade end ved at indgive et Andragende om at blive fri, og han maa da fremsætte Grunde for sin Begjæring, f. Ex. at han er svagelig, thi ellers bliver hans Andragende ikke bevilget, men han maa forblive i sin Stilling. Det Samme antager jeg nu maa være Tilfældet med Lægen, naar han boer paa Landet og har Borgerret i Sognet, og jeg kan derfor ikke see, at der er noget Urimeligt i at paalægge Lægen Eighynsforretningen. Naar vi ikke have stillet Forslag om, at Bestemmelsen om Eighyn ved Læge paa Landet skulde udgaae af Lovforslaget, er dette begrundet i den korte Tid, vi have haft til at stille vore Forslag. Dette Punkt findes jo nemlig anført i en heel Deel af Lovforslagets Paragrapher, saaledes at det ikke var saa let at tage det ud og dog beholde et sammenhængende Lovforslag. Vi bleve dog færdige dermed, men det var os da ikke muligt i rette Tid at opdrive saa mange Medstillere, at vi kunde faae vore Forslag i den Henseende bragte frem for Thinget. — Hvad angaaer selve Lovforslaget, skulde man troe, at det var affattet med Omhu, idet saa dygtige og skarpsindige Mænd have haft med det at gjøre; men jeg er dog kommen til at nære nogen Betænkelighed derved. Jeg skal saaledes nævne et Punkt, som saa at sige i dette Dieblif er faldet mig i Minde. Der staaer i § 2, 4de Stykke, sidste Punktum: „Den, som i 3 Ar har været Eighynsmand i et Sogn eller Sognedistrict, kan undslaae sig for Gjenvalg paa samme Sted.“ Det er mig umuligt at forstaae, hvad det ærede Udvalg her har meent; jeg veed ikke, om det er Meningen, at den, som een Gang har været Eighynsmand, for bestandig kan undslaae sig for igjen at modtage Valg som saadan. Er dette Meningen, ville Kræfterne paa Landet snart